

Nem tudja kikényszeríteni azt a jogát, hogy a választás jogával élhessen. A virilisták tekintetében azonban más a helyzet. Mert azt nem tudjuk, hogy kiket választanánk meg, de azt márt csálhatatlanul meg tudjuk állapítani, hogy kiknek nincs joguk résztvenni a közgyűlésen. A városi adóhiyalat nyilvánosságra hozta a legtöbb adótfizetők névjegyzékét. Az a virilista, akinek neve nem fordul elő a legtöbb adótfizetők jegyzékének első 142 neve között, az nem virilista tovább, elvesztette azt a jogot, hogy a közgyűlésen résztvegyen s szavazatával közvetlenül járuljon hozzá a város ügyeinek intézéséhez. Mi már egyszer megmondottuk:

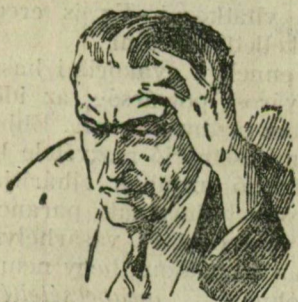
nemcsak a törvényesség, nemcsak az illem, de a szemérem kérdése is, hogy ne foglaljunk el olyan helyet, ami bennünket nem illet meg s főként: ne foglaljunk el olyan helyet, ami másokat megillet.

Nem akarjuk felsorolni azoknak nevét meg-egyszer, akik elvesztették közgyűlési tagsági jogosultságukat, de akik ennek egyszerű és természetes következményeit nem vonták le, hogy név szerint intézzük hozzájuk a kérdést: mi joga vesznek részt a közgyűlésen, mi joga határoznak és döntenek olyan kérdésekben, melyekben nem illeti meg őket a határozat és döntés joga?

Mit szólnak ahhoz a háztulajdonos-hoz, aki eladja a házát és utána még felveszi a lakóktól a házbért? Mit szólnának ahhoz a kereskedőhöz, aki eladja üzletét s azután inkasszája kinlevősegeit. Ennek a kereskedőnek és ennek a háztulajdonosnak eljárását egyformán súlyos szavakkal bélyegeznénk meg. S miért nem találják meg ezeket a megbélyegző szavakat azok számára is, akik elvesztették jogcímüket s az elvesztett jogcímekből eredő jogaikat mégis gyakorolják. A háztulajdonos, aki eladta házát, a házbért nem veheti fel, de a háztulajdonosi minőségén alapuló közjogokat gyakorolja továbbra is.

A közmorál, mert nem szab ki börtönt, nem kötelező annyira, mint a büntetőtörvénykönyv?

A közgyűlés volt virilista tagjainak egyetlen kötelességük van a törvénnyel, a közmorállal, e város polgárságával és ha meg akarják magukat becsülni, hát önmagukkal szemben is:

Döntő pillanatban

akaratunk gyakran elhagy. A fej-
tájás lehetetlenné teszi a tiszta gon-
dolkodást.

Pyramidon
tabletták

Valódi csak az eredeti „Meister-Lucius”
csomagolásban.

Minden gyógyszerárban kapható.

vonuljanak ki a közgyűlésből.

De vonuljon ki az egy pár választott bizottsági tag is, aki a törvény tiszteletét előbbre helyezi a maga városatyai »disz«-énél. A törvénnyel össze nem egyeztethető mai állapottal szemben egy kötelessége van mindenkinek: kivonulni.

Az alkotmányosság látszatával nem ruházhatják fel továbbra is azt a közgyűlést, amiből a törvény ellenére maradnak ki a jogosítottak s a törvény ellenére maradnak bent a jogosulatlanok.

Egyetlenegy akció vezet csak sikerre már: a passzivitás. Hiába fordulunk a belügyminisztériumhoz, hiába ad igazat a közigazgatási bíróság, nem hajtják végre ítéletét. Hiába fordulunk a helyi közigazgatás fejeihez; a mai állapot nincs kedvük ellenére. S hiába van a törvény ellenére, nem kapunk igazságot, vagy ha kapunk is, nem kapunk végrehajtót.

Két hónap alatt ki fogják igazítani a virilisták névjegyzékét s két hónap alatt meg fogják tartani az időközi választásokat, csak legyen törvénytisztelet a jogcímüket elvesztett viri-

Vigyázz!!!

Steinhardték
csak fél hat és fél kilenckor
játsszanak.

listákban, csak ne akarják elbitorolni a másokat megillető helyeket s legyen annyi önzetlenség egy-két választott bizottsági tagban, hogy feladja a reménytelen harcot, ne igazolja tovább jelenlétével a mai állapotot s kivonulva — felebbezzon meg kivétel nélkül minden közgyűlési határozatot

azzal az indoklással, hogy nem a törvénynek megfelelően alkotott testület járt el a szabad kir. város közönségét megillető önkormányzati jogkörben.

Meg fogják látni, két hónapon belül helyre áll Szegeden is a törvény uralma.

S ha a város vezetői nem adnak programot a város népének, majd a város népe fog programot adni a város vezetőinek!

(x.)

Uj rendszer a szegedi rendőrség nyomozó munkájában.

A soros ügyész látogatása a rendőrségen.

(A Délmagyarország munkatársától.) Ujév-től kezdődőleg új nyomozási rend lépett életbe a szegedi rendőrségen. A rendelkezések értelmében a soros ügyész naponta megjelenik a rendőrségen, betekint a folyamatban lévő ügyekbe és utasításokat ad a nyomozó közegeknek. Ez a rendelkezés tulajdonképpen nem új, mert a múltban is úgy volt, hogy jelentősebb bűnügyekben az ügyész-
ség utasítása alapján járt el a rendőrség. Most azonban ezt a rendszert kimélyítették.

Szegeden egyébként a múlt év elején vezették be a soros ügyész rendőrségi látogatásának rendszerét. A főügyész rendelkezése alapján az ügyészek naponta felválva teljesítettek soros ügyészi szolgálatot és a

rendőrségnek minden nagyobb bűnügyet azonnal kötelessége volt az ügyészségnek bejelenteni és utasítást kérni a nyomozás lefolytatására. A rendőrség azonban eddig csak telefonon érintkezett az ügyészséggel, úgy, hogy a soros ügyész csak nagyjából ismerte az egyes bűnügyeket.

Az új rendelkezés szerint a soros ügyész most már minden a rendőrséghez bejutó feljelentést megvizsgál és intézkedik a nyomozás megindítása kérdésében. Ezért a soros ügyész minden nap átmegy a rendőrségre és személyesen irányítja a rendőrség nyomozási munkáját. Az ügyészségnek a rendőri nyomozásba való intenzív bekapcsolásától nagy eredményeket várnak ügyészi körökben.

A város nem vásárol résztvénytársasági alapon kőbányát.

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeged város közigazgatási életében már többször felbukkant az az ötlet, hogy a városnak valahol kőbányát kellene vásárolnia, mert az uccák burkolásához felhasznált köanyag nagyon sok pénzt emészt meg. Abban az esetben viszont, ha a városnak saját kőbányája lenne, abból annyit termelhetne ki, amennyire szüksége van, a kitermelt kő egyrészt jó pénzért értékesíthetné és így a burkoláshoz szükséges mennyiség ugyszólván ingyenbe maradna.

A terv tetszetős volt minden időben, de azért keresztülvitelére nem került sor. Olyan groteszkul hatott az az elgondolás, hogy az Alföld homokos metropolisza bányatulajdonos város legyen. Talán ezért került le következteté-
sen mindig a bányászterzés gondolata a napirendről.

Most azonban egész komoly formában napirendre került a kérdés ismét. A dolog ott kezdődött, hogy néhány dunántuli vármegye foglalkozott a kőbányavásárlás gondolatával ugyanolyan okok miatt, mint Szeged. Ezek a vármegyék a vallásalap tulajdonában lévő egyik legnagyobb és leggazdagabb eladóvá vált dunántuli kőbányára kezdtek alkudni. A vételt résztvénytársasági formában képzelték el, úgy hogy mindegyik törvényhatóság lefizeti a vételár bizonyos részét, egy-egy törvényhatóságra két-háromszázezer pengő esne, a bánya jövedelmén a résztvénytőke arányában osztzkodnának és a résztvényes megyék a szükséges kömennyiséget rezsiáron kapnák meg a bánya terméséből.

Szombaton az érdekelt négy dunántuli me-

gye képviselőjében megjelent egy ur a polgármesternél és közölte vele, hogy a résztvénytársaságba Szeged város is beléphet ugyanolyan föltételek mellett.

A polgármester sokáig tanácskozott a négy megye megbízottjával, később bevonta a tárgyalásokba Scultéty Sándor főszámvevőt is. A tanácskozás után érdeklődésünkre a következőket mondotta a polgármester:

— A terv szép, de Szeged szempontjából nem tartom időszerűnek. Nekünk feltétlenül szükségünk lesz majd kőbányára, de most nincs szükségünk rá, pénzünk sincs hozzá. Majd, ha sor kerül a külvárosrészek köve-
zésére, akkor komolyan foglalkozunk a bányászterzés gondolatával, mert rengeteg kőre lesz szükségünk, ma azonban céltalan dolognak tartanám, ha két-háromszázezer pengővel résztvennénk ebben a bányavásárlásban, mert hiszen évekig semmi hasznát sem vehetnénk, pénzünk így haszontalanul feküdne benne. A kérdéses bánya különben nagyon értékes, feltáratlan része nagy kiterjedésű, száz évig se merülne ki, akármilyen erővel bányásznák belőle a terméskövet.

Női és férfi **BALLY-CIPŐK,**
valamint
Lichtmann cipőkülönlegességek
hó- és sárcipők gyermek- és munkáscipők
nagy választékban
Belvárosi Cipőüzlet, a Városháza mellett 45